

Nr 898

Av herr **Andersson, Torsten**, och herr **Gustafsson, Nils-Eric**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 92, med förslag till vissa ändringar i regeringsformen och riksdagsordningen.

(Lika lydande med motion nr 1158 i Andra kammaren)

I proposition nr 92 med förslag till vissa ändringar i regeringsformen och riksdagsordningen föreslås bl. a. att postmedlens karaktär av beviljning slopas. Förslaget innebär att det framdeles i princip skall tillkomma Kungl. Maj:t att fastställa postavgifterna. I likhet med vad som tillämpas i fråga om andra affärsdrivande verk än postverket förutsättes Kungl. Maj:t delegera denna befogenhet till postverket.

Som skäl för det framlagda förslaget kan anföras att postavgifterna endast formellt, d. v. s. på grund av stadgandet i § 60 av regeringsformen, är att anse som en beviljning och att de egentligen är betalning för en bestämd prestation från statens sida. Därav kan dock enligt vår mening ingalunda den slutsatsen dragas att riksdagen bör undandras inflytandet över postavgifternas fastställelse.

Vid fastställelse av postavgifterna måste såväl ekonomiska som sociala och allmänna synpunkter beaktas. Till de senare hänföres det förhållandet att postavgifternas storlek kan spela stor roll för t. ex. ett tidningsföretags fortbestånd. En höjning av postavgifterna över en viss nivå kan sålunda innebära en begränsning av möjligheterna för olika meningsriktningar att komma till tals inom en region.

Det kan inte anses vara riktigt att postverket, som har tillika karaktär av monopolföretag, skall träffa dessa avgöranden. Det yttersta ansvaret för de ekonomisk-politiska avvägningar som måste ligga till grund för beslut om postavgifterna måste bäras av riksdagen. Postmedlen bör sålunda även framgent räknas som beviljning.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta att avslå Kungl. Maj:ts förslag om ändring av § 60 regeringsformen.

Stockholm den 23 april 1968

Torsten Andersson (cp)

Nils-Eric Gustafsson (cp)
